2 1/6

க.கௌசல்யா



மு.ராகவையங்கார்

வரலாற்று ஆய்வில் வரலாறு படைத்த பேரறிஞர்; இலக்கிய ஆய்வில் இணையற்ற புகழ் பெற்ற பேராசிரியர்; இதழியல் பதிப்பித்து வெளியிட்ட அருமையில் பெருமை அடைந்த பேரறிவாளர்; சிலா சாசனங்களை வெளிப்படுத்திய பாங்கில் சிறப்புப் பெற்ற பெருந்தகையாளர், என்ற பெருமையனைத்தையும் தன்னகத்தே கொண்ட முதுபெரும் புலவர் மு.இராகவையங்காரின் வாழ்க்கை சிறப்பிற்குரியது ஆகும்.

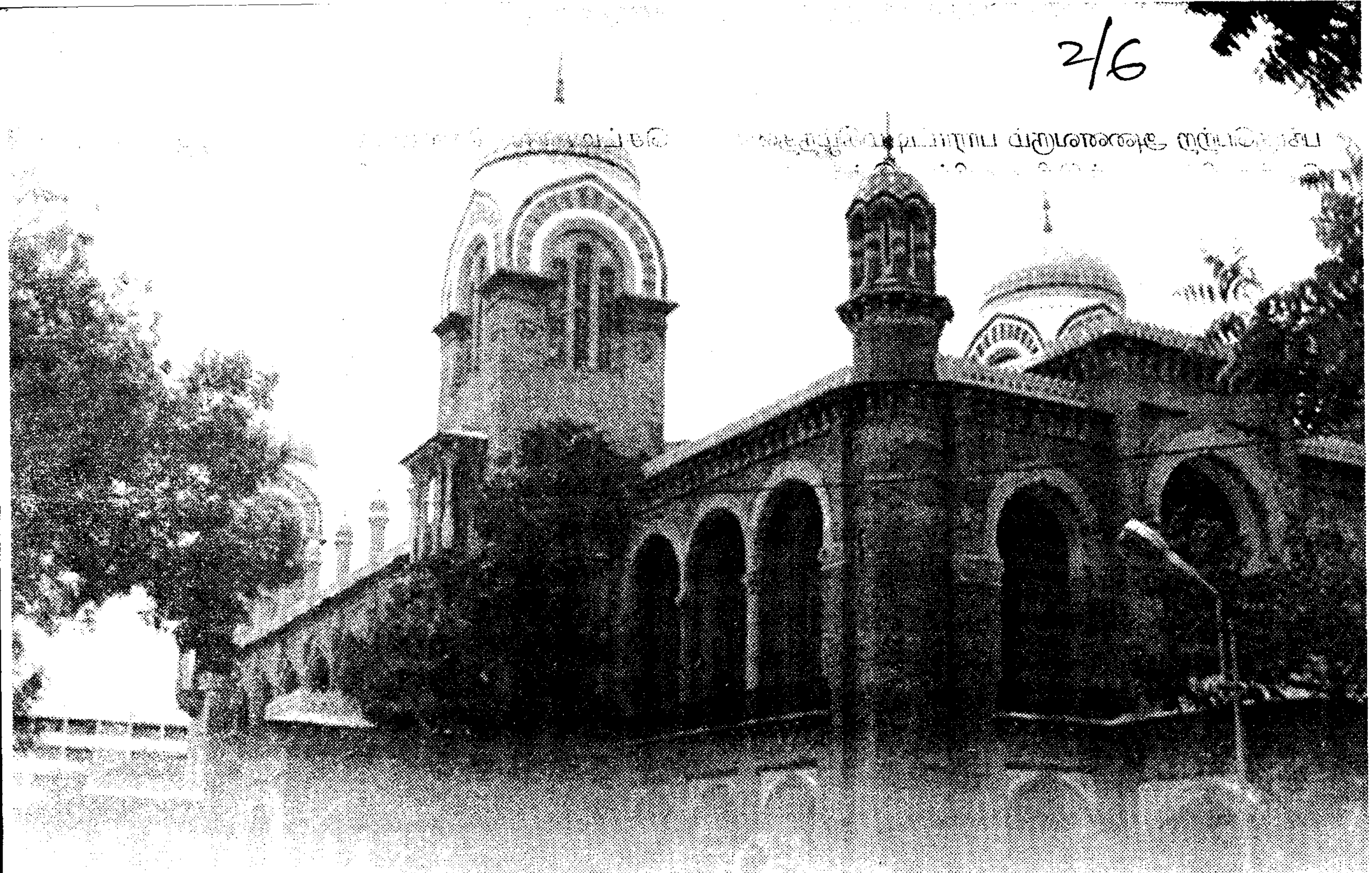
தந்தையார்

150 ஆண்டுகளுக்கு முன் சேது சமஸ்தானத்தின் தலைநகரான இராமநாதபுரத்திலே குடியேறிய வைஷ்ணவப் பிராமண குடும்பங்களுள் மு.இராகவையங்காரின் முன்னோர்கள் சிறந்தவர்களாக இருந்திருக்கின்றனர். சமஸ்தான அதிபதியான முத்துராமலிங்க சேதுபதி கி.பி. 1763 முதல் 1795 வரை ஆட்சி புரிந்த போது பிரதான மந்திரியாக முத்திருளப்ப பிள்ளையும், இரண்டாவது மந்திரியாகச் சின்னப்பிரதானி கிருஷ்ண ஐயங்காரும் இருந்திருக்கின்றனர். இராமேசுவரக் கோயில் மூன்றாம் பிரகாரத் திருப்பணியைச் சேதுவேந்தர் கி.பி. 1740 இல் தொடங்கிய போது, இம் மந்திரிகள் இருவரின் மேற்பார்வையில் இனிது நடைபெற்று 1769 ஆம் ஆண்டு கோயில் திருப்பணி பூர்த்தியடைந்தது. இப்பணியானது 29 ஆண்டுகள் நடைபெற்றது. அப்பிரகாரமானது சொக்கட்டான் கட்ட உருவில் அமைக்கப்பட்டதால் 'சொக்கட்டான் மண்டபம்' என அழைக்கப்பட்டதால், இப்பிரகாரத்தின் கிழக்கிலும் மேற்கிலும் அமைந்த மண்டபங்களிலே முத்துராமலிங்க சேதுபதியின் முத்திருளப்பபிள்ளை, கிருஷ்ணஐயங்கார் ஆகிய இருவர் உருவங்களும் தனித்தனிக் கற்றூண்களில் அழகாக விளங்குவதை இன்றும் காணலாம். இவ்வாறு இராஜகாரியங்களையும் தெய்வகைங்கரியங்களையும் சிறப்புற நடத்தி வந்த சின்னப்பிரதானி கிருஷ்ணஐயங்கார் தம் அரசால் வெகுமானிக்கப்பெற்றுப் பெருஞ்செல்வராக இராமநாதபுரத்தில் வாழ்ந்து வந்தார். இவரின் மூத்த பேரர் நாராயண ஐயங்கார். இவருக்கு இரு புத்திரர்களும் ஒரு புத்திரியும் இருந்தனர். இரு புத்திரர்களுள் மூத்தவர் துவாத்ரிம் சதாவதானி கிருஷ்ணஐயங்கார்; இளையவர் சதாவதானி முத்துஸ்வாமி ஐயங்கார்; புத்திரி பத்மாஸனி அம்மாள்; இவர்களுள் சதாவதானி முத்துசாமி ஐயங்காரின் புதல்வரே மு.இராகவையங்கார்.

மதுரை வாழ்க்கை

சதாவதானி முத்துசாமி ஐயங்காரின் ஏகபுத்திரரான மு.இராகவையங்கார்; பாண்டிநாட்டு அரியக்குடியில் பகுதான்ய ஆண்டு ஆடி மாதம் மிருகசீரிஷ நட்சத்திரத்தில் பிறந்தவர். (1878 ஆம் ஆண்டு ஜூலை மாதம் 26ஆம் தேதி) இவருடைய தந்தையார், இவருக்குப்

2/6



பதினாறு வயது நடந்து கொண்டிருக்கும்போது இறந்துவிடவே, பாண்டித்துரைத் தேவரின் ஆதரவாலும் ஊக்குதலாலும் தமிழை நன்கு கற்றுத் தேர்ச்சி பெற்றார். தேவரவர்கள் 1901 ஆம் ஆண்டு மதுரையில் தமிழ்ச் சங்கத்தைத் தொடங்கிய பொழுது, இவரை உடன் அழைத்துச் சென்றார். அங்கு, சங்க கலாசாலையின் உபாத்தியாயராகவும், அதற்கு அடுத்த வருடம் செந்தமிழ்ப் பத்திரிகையைத் தொடங்கிய போது, அதன் உதவி ஆசிரியராகவும் நியமனம் செய்யப் பெற்றார். செந்தமிழ்ப் பத்திரிகையின் முதல் பதிப்பாசிரியராக இவருடைய அத்தை குமாரரான மஹாவித்வான் ரா.ராகவையங்கார் பொறுப்பிலிருந்தார். அவர், மூன்று ஆண்டுகள் வரை செந்தமிழ்ப் பத்திரிகையைச் சிறப்புற நடத்திய பின்பு விலகிக் கொண்டார். தேவரவர்கள் வயதில் இளையவராக இருந்த மு.இராகவையங்காரையே செந்தமிழ்ப் பத்திரிகையின் பதிப்பாசிரியராக்கினார். இதற்குக் காரணம் மு.இராகவையங்காரின் எழுத்திலும் ஆராய்ச்சியிலும் தேவரவர்களுக்கு இருந்த மதிப்பே ஆகும். மு.இராகவையங்காரும், எதிர்பார்ப்பிற்கிணங்கப் பல அரிய கட்டுரைகளைச் செந்தமிழ்ப் பத்திரிகைக்கு அளித்தார்.

பல ஆண்டுகளுக்கு முன்பு இலக்கிய இலக்கண ஆராய்ச்சி தமிழறிஞர்களிடம் உண்டு ஆயினும், சரித்திரத் துறையானது அவர்களில் பெரும்பாலர்க்குப் புதிய ஒன்றாகவே இருந்தது. பழைய சரித்திரச் செய்திகளை அறிவதில், தமிழ் மக்களும், ஆங்கில அறிஞர்களும் அக்காலத்தில் விருப்புற்று இருந்தனர். இதை உணர்ந்த மு.இராகவையங்கார் அத்துறையில் நாட்டம் கொண்டு, முற்காலச் செய்திகளையும் பிற்காலச் செய்திகளையும் துருவி ஆராய்ந்து பல அரிய செய்திகளை வெளியிட்டார். அவ்வாறு ஆய்ந்து வெளியிட்ட ஆராய்ச்சி உரைகளுள் 'வேளிர் வரலாறு' என்ற நூலும் ஒன்று. இந்நூலில், சிற்றரசரைப் பொதுவில் குறிப்பிடுவதாகக் கருதப்பட்டு வந்த 'வேளிர்' என்ற பழஞ்சொல், ஒரு சார் தனிவேந்தர் குலத்தைச் சுட்டுவது என்பதும் அக்குலத்தவரின் பழைய வரலாறுகள் இன்னது என்பதும் அரிய பல கருத்துகளுடன் தெளிவாக விளக்கப்பட்டுள்ளன.

இக்கட்டுரை, 1905ஆம் ஆண்டு நிகழ்ந்த மதுரைத் தமிழ்ச்சங்கத்தின் நான்காம் ஆண்டுக் கூட்டத்தில் "The Tamil 1800 years ago" என்ற அரிய சரிதநூலின் ஆசிரியர் வி.கனகசபைப் பிள்ளையின் தலைமையில் கூடிய அறிஞர்களின் முன்பு வெளியிடப்பட்டது. இக்கட்டுரையின் அருமை பெருமைகளை அக்கூட்டத்தில்

பங்குபெற்ற அனைவரும் பாராட்டி மகிழ்ந்தனர். செந்தமிழ்ப் பத்திரிகையில் இக்கட்டுரை வெளிவந்ததும் இதனைப் படித்த அறிஞர் பலரும் சரித்திர உண்மைகள் பல இதில் அமைந்திருந்ததற்கு மகிழ்ச்சி தெரிவித்துப் பல கடிதங்களைச் சங்கத் தலைவருக்கும் ஆசிரியருக்கும் எழுதலாயினர். இக்கட்டுரை, சரிதஆராய்ச்சியில் வல்லவரான கொழும்பில் வாழ்ந்த வி.ஜே.தம்பிப்பிள்ளையால் ஆங்கிலத்தில் பல கீழ்க்குறிப்புகளுடன் மொழிபெயர்க்கப் பெற்று 'ராயல் - ஏஷியாடிக் ஸொஸைடி ஜெர்னலில்' பிரசுரிக்கப்பட்டது. சென்னைப் பல்கலைக்கழகமும் 'இண்டர்மீடியட்' தேர்வுப் பாடங்களில் ஒன்றாக இருமுறை வைத்து இதனைச் சிறப்பித்தது.

செந்தமிழ் இதழின் ஆசிரியர் பொறுப்பை ஏற்றிருந்த மு.இராகவையங்கார் 1907ஆம் ஆண்டு 'வீரத்தாய்மார்' என்ற கட்டுரையைச் செந்தமிழ் இதழில் எழுதி வெளியிட்டு இருந்தார். அக்கட்டுரையைப் படித்துச் சுவைத்த மகாகவி பாரதி மகிழ்ந்தும் நெகிழ்ந்தும் மு.இராகவையங்காருக்கு ஒரு கடிதம் எழுதினார்.

ஒரு முறை மு.இராகவையங்கார் தமிழ் மக்களின் 'பழைய கைத்தொழில் வணிகம்' பற்றிய தனது கட்டுரையைச் 'செந்தமிழ்' பத்திரிகையில் வெளியிட்டிருந்தார். அக்கட்டுரையைப் படித்த 'கப்பலோட்டிய தமிழர்' வ.உ.சிதம்பரனார் ஒரு பாராட்டுக் கவிதையை ஐயங்காருக்கு அனுப்பி வைத்தார்.

இவ்விரு பெருமக்களின் பாராட்டுரைகள் மு.இராகவையங்காரின் பேரறிவை உலகிடை ஒளிர வைத்தன. இவர்கள் மட்டுமல்லாது, மு.இராகவையங்காரின் கட்டுரைகளை வாசித்து அவரின் எழுத்தறிவையும் ஆற்றலையும் பலர் போற்றியும் சிறப்பித்துப் பேசியும் பாராட்டியும் உள்ளனர். அவர்களுள் உ.வே.சா. காஞ்சி காமகோடி பீடாதிபதி ஜகத்குரு ஸ்ரீ சங்கராச்சார்ய சுவாமிகள், திருவாவடுதுறை ஆதீன கர்த்தர்களாய் விளங்கிய அம்பலவாணதேசிகர், ரா.ராகவையங்கார், S.R.M.M இராமசாமி செட்டியார், செல்வகேசவராய முதலியார், தேசிக விநாயகம் பிள்ளை போன்றோர் குறிப்பிடத்தக்கவர்கள்.

இங்ஙனம், மு.இராகவையங்காரின் தலைமையின் கீழ், செந்தமிழ்ப் பத்திரிகை எட்டு ஆண்டுகள் இனிது நடைபெற்றது. இந்தக் காலத்தில், இவரது தலையங்கக் கட்டுரைகளும் பிறவும் புதிய புதிய கருத்துகளை வெளியிட்டு வந்தமையால், அப்பத்திரிகையின் மதிப்பும், பிரசுரமும் அதிகமாயின. இதன் வெற்றி முழுமையும் மு.இராகவையங்காரையே சாரும்.

சென்னை வாழ்க்கை

1912ஆம் ஆண்டு அன்றைய அரசாங்கம், சென்னைப் பல்கலைக்கழகத்தின் மேற்பார்வையில் தமிழ்ப் பேரகராதியொன்றைத் தயாரித்து வெளியிட வேண்டிப் பொருளுதவி செய்ய முன் வந்தது. தமிழ்ப் பேரகராதியை உருவாக்கத் தகுந்தவராக மு.இராகவையங்காரை, அக்குழுவிற்குத் தலைவராகவும் பதிப்பாசிரியராகவும் விளங்கிய மதுரை அமெரிக்கன் மிஷனைச் சார்ந்த Rev.J.S.சாண்ட்லர் துரை தேர்ந்தெடுத்தார். தமிழ்ப் பெரியார்களின் தூண்டுதலின் காரணமாகத் துரையால் தேர்ந்தெடுக்கப் பெற்ற மு.இராகவையங்கார், தாம் பணியில் சேர்ந்த நாளிலிருந்தே அகராதி வேலையையும் ஆரம்பித்தார். மதுரையிலும், சென்னையிலும் இவர் தம் தலைவருடன் ஒத்துழைத்து, அப்பேரகராதி அச்சேறுவதற்கு அடிப்படையான தமிழ் வேலைகளை எல்லாம் செய்து கொடுத்து உதவினார். இவரது ஊக்கத்தையும் உழைப்பையும் கண்டு பெரிதும் உவந்த துரை, இவருக்குத் தக்கவாறு வெகுமதியளித்ததோடு அல்லாமல், இந்நாட்டிலும் பிறநாட்டிலும் பத்திரிகைகளில் ஐயங்காரைப் பாராட்டிக் கட்டுரைகளையும் வெளியிட்டார். இங்ஙனம் ஏழு ஆண்டுகளாகத் தலைமை வகித்து சாண்ட்லர் விலகிய பின்பு, அவருக்குப் பின்பு வந்தவர்கள் அனைவரும் ஐயங்காரின் செயலைப் பாராட்டி வரவேற்றனர். இவ்வாறு பேரகராதி தொடங்கப் பெற்றது முதல்

அது நிறைவேறிய காலம் வரை, ஐயங்கார் தலைமைப் பண்டிதராய் இருந்து வந்ததோடு அல்லாமல், அதன் அநுபந்தத் தொகுதி நடைபெற்று வந்தபோதும், அப்பணியில் தலைநின்று நடத்தி வந்தார்.

மு.இராகவையங்காரின் படைப்புகள்

இவ்வாறு மதுரைத் தமிழ்ச்சங்கத்தில் பத்திரிகை ஆசிரியராய் இருந்த காலத்திலும் சென்னையில் அகராதிப் பணியில் அமர்ந்திருந்த காலத்திலும் இவர் எழுதி வெளியிட்ட நூல்கள் பல.

வேளிர் வரலாறு, தொல்காப்பியப் பொருளதிகார ஆராய்ச்சி, சேரன் செங்குட்டுவன், ஆழ்வார்கள், காலநிலை, சாஸனத் தமிழ்க்கவி சரிதம் ஆகியன இவரின் ஆராய்ச்சி நூல்களாகும்.

செந்தமிழ்ப்பத்திரிகை நடத்திய காலத்தில் அப்பத்திரிகையில், அவர் ஆராய்ந்து பதிப்பித்த சிறு நூல்கள் ஆறு ஆகும். அவை (1) நரிவிருத்தம் (அரும்பதவுரையுடன்), (2) சிதம்பரப் பாட்டியல் (உரையுடன்), (3) திருக்கலம்பகம் (உரையுடன்), (4) விக்கிரம சோழனுலா, (5) சந்திரா லோகம், (6) கேசவப் பெருமாள் இரட்டை மணிமாலை முதலியன. இவையன்றிச் சொந்தத்தில் ஆராய்ந்து வெளியிடப்பட்டனவும், படாதனவுமான நூல்களும் உள்ளன. அவையாவன: (1) பெருந்தொகை (முதற்றொகுதி), (2) நூற்பொருட்குறிப்பு, (3) நிகண்டகராதி (அச்சிடப்படவில்லை), (4) திருக்குறள், பரிமேலழகர் உரையுடன்.

இவர் படைத்த நூல்கள் எல்லாம் இவரின் ஆய்வுத் திறனைப் புலப்படுத்தியதோடு, அறிஞர் உலகம் மதித்துப் போற்றும் அரிய புகழையும் ஈட்டிக் கொடுத்தது. இவருடைய இலக்கியக் கட்டுரைகள் வெளியானபோது இவரின் பெரும்கீர்த்தி தமிழுலகில் கொடிகட்டிப் பறந்தது.

சுவடிகள், கல்வெட்டாய்வுகள், பண்டைய நூலுரைகள், கர்ண பரம்பரை, பல வழிகளாகக் கிடைத்த பழைய தனிப்பாடல்களை எல்லாம் ‘கடவுள் வாழ்த்தியல்’, ‘அறவியல்’, ‘பொருளியில்’ என முப்பெரும் பகுதிகளாக அமைத்து, முறைபடத் தொகுத்துப் ‘பெருந்தொகை’ என ஐயங்கார் பதிப்பித்த அரிய நூல், ஆய்வுக்குரிய செய்திகள் பலவற்றை அறிவிப்பதாக அமைந்ததால், ஆராய்ச்சியாளர் பலராலும் புகழ்ப்பெற்றது. இலக்கிய ஆய்வாளருக்கும் வரலாற்று ஆய்வாளருக்கும் பெரிதும் உதவக் கூடிய ‘நூற் பொருட் குறிப்பு’, ‘நிகண்டு அகராதி’, ‘திருக்குறள் பரிமேலழகர் உரை’ ஆகியவற்றைப் பதிப்பித்து வெளியிட்டுப் பதிப்புத் துறைக்குப் பெருமை சேர்த்தார்.

கௌரவ ஆசிரியர் பணி

தமிழர் கல்விச்சங்கத்தின் சார்பாக நன்கு நடைபெற்று வந்த ‘தமிழர் நேசன்’ (Tamilian Friend) என்ற மாதாந்திரப் பத்திரிகைக்கு அச்சங்கத்தின் தலைவரான டி.சதாசிவ ஐயரவர்கள் விரும்பியவாறு கௌரவ ஆசிரியராகச் சில ஆண்டுகள் இருந்தார். அப்போது அவர் பல அரிய கட்டுரைகளை எழுதி வெளியிட்டார்.

இதுபோன்றே, சென்னையில் நடைபெறும் ‘கலைமகள்’ என்ற அரிய பத்திரிகையின் கௌரவ ஆசிரியர்களுள் இவரும் ஒருவராக இருந்தார். அதுமட்டும் அல்லாமல் சென்னைப் பல்கலைக்கழகத் தமிழ்க்கல்விச் சபை, பரீக்ஷசபைகளிலும் அங்கத்தினராயிருந்த சிறப்பும் இவருக்குண்டு.

பெற்ற பட்டங்கள்

சென்னை சர்வகலாசாலையின் வேண்டுதலுக்கு இணங்கி, 1929ஆம் ஆண்டு பிப்ரவரி மாதம், இலக்கியங்களும், சாசனங்களும் ஒன்றிற்கொன்று உதவிவரும் நெறியை விளக்கி, ஐயங்கார் நான்கு சொற்பொழிவுகள் நிகழ்த்தினார். அறிஞர் பலர் குழுமியிருந்த அப்பேரவை, ஐயங்காரின் சிறந்த புலமையையும் உரையாற்றும் வளமையையும் போற்றிப் பாராட்டியதோடு அல்லாமல் ‘முதுபெரும்புலவர்’ எனச் சிறப்புச் செய்தது.

தமிழ்ப் பேரகராதிப் பணியை நிறைவு செய்த வேளையில், ஐயங்காரின் அயராத உழைப்பையும் ஆழ்ந்த புலமைத் திறத்தையும் பணியைப் பாங்குற முடித்த பான்மையையும் எண்ணிப் பார்த்து, ‘ராவ் சாகேப்’ என்னும் பட்டத்தை அரசாங்கம் வழங்கிக் கௌரவித்தது. இப்பட்டம் 1939ஆம் ஆண்டு வழங்கப்பட்டது.

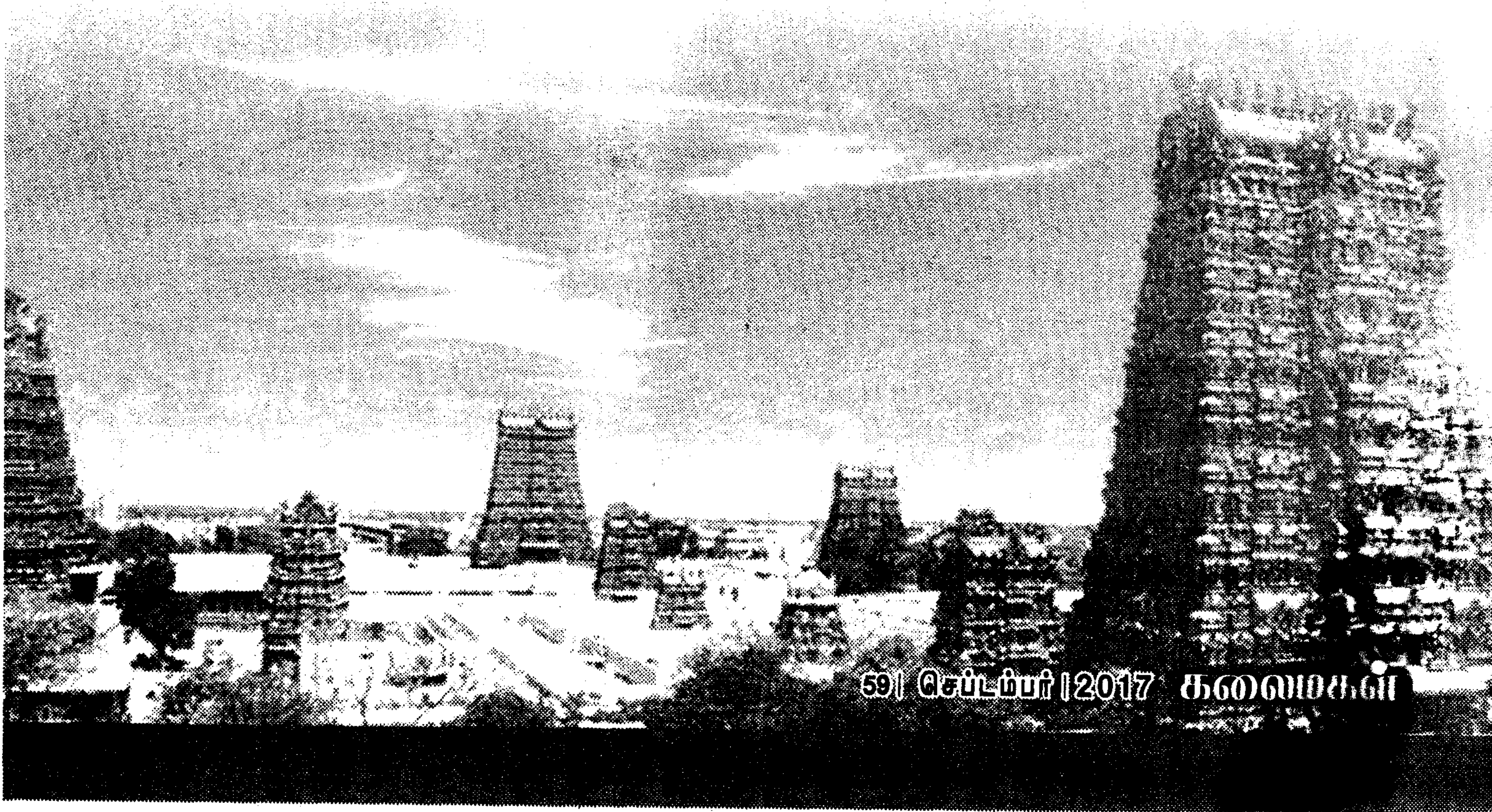
இவ்வாறு முப்பத்தெட்டு ஆண்டுகளுக்கும் மேலாகத் தமிழாராய்ச்சித் துறையை விசாலப்படுத்திய மு.இராகவையங்கார், தம் சொந்த ஊரான இராமநாதபுரத்தில் ஓய்வு

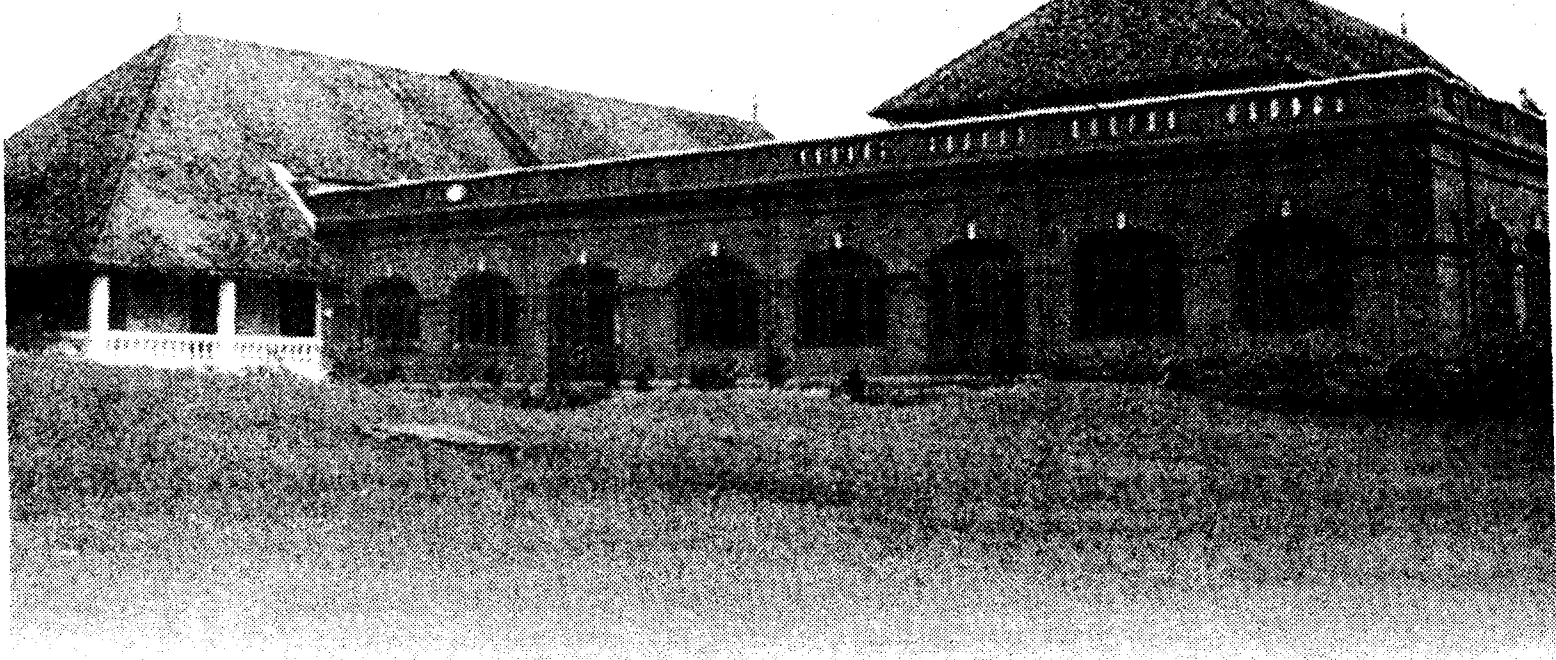
எடுத்துக் கொண்டு இருக்கையில், சென்னை லயோலாக் கல்லூரியில் தமிழ்த்துறையின் கௌரவ விரிவுரையாளராக அழைக்கப்பட்டார். லயோலாக் கல்லூரியில் நான்கு மாதம் மட்டுமே பணியாற்றினார். அப்போது திருவிதாங்கூர்ப் பல்கலைக்கழகத்தில் (இப்பொழுதுள்ள கேரளப் பல்கலைக்கழகம்) அழகப்பச் செட்டியாரவர்கள் தமிழாராய்ச்சிப் பேராசிரியர் இடம் ஒன்றைப் பெரும் பொருட் செலவில் ஏற்படுத்தி, 1944ஆம் ஆண்டின் இறுதியில் ஐயங்காரைத் தமிழ்ப் பேராசிரியராக நியமித்தார்.

திருவிதாங்கூர்ப் பல்கலைக்கழகப் பேராசிரியர் பதவியில் ஐயங்கார் இருந்தபோது, அவர் பல சொற்பொழிவுகளை நிகழ்த்தினார். அவற்றுள் சிலவற்றை "Some Aspects of Kerala from Tamil Literature" என்று ஆங்கிலத்தில் மொழி பெயர்த்துத் திருவிதாங்கூர்ப் பல்கலைக் கழகப் பிரசுரமாக வெளியிட்டடார். ஐயங்கார் கேரள நாட்டில் பணியாற்றிய நேரம். சேர வேந்தர்கள் பற்றியுள்ள செய்யுள்களைத் தம் விளக்க உரையுடன் "சேரவேந்தர் செய்யுட் கோவை" என்ற தலைப்பில் இரண்டு பாகங்களாக வெளியிட்டார். திருவிதாங்கூர் அரண்மனைச் சுவடி நிலையத்திலிருந்து கிடைத்த "அரிச்சந்திர வெண்பா" என்ற அரிய நூலைத் தம் உரையுடன் அச்சிலேற்றினார். ஐயங்கார் 1951 ஆம் ஆண்டு திருவிதாங்கூர்ப் பேராசிரியர் வேலையிலிருந்து விலகினார்.

ஐயங்காரைத் தமிழாராய்ச்சியில் ஈடுபடுத்திய பாண்டித்துரைத் தேவரும், அவரின் தந்தை பொன்னுச்சாமித் தேவரும் சிறந்த கவிகளாகவும் செந்தமிழ் வளர்த்த செல்வர்களாகவும் திகழ்ந்தவர்கள். ஐயங்கார் "செந்தமிழ் வளர்த்த தேவர்கள்" என்ற பெயரால், தேவர்களின் சரிதையை எழுதி வெளியிட்டார். சேதுபதிகளின் செல்வாக்கும் தமிழ் வளர்த்த முறையும் எக்காலத்திலும் நிலைத்திருக்கும்படி அந்நூலை எழுதினார். அந்நூலைச் சென்னை அரசாங்கத்தார் பள்ளி இறுதித் தேர்வுக்கு ஒரு துணைப் பாடமாக நியமித்தார்கள். அதன் மூலம் ஐயங்காருக்குக் கிடைத்த ரூபாய் இரண்டாயிரத்தையும் மூலதனமாகக் கொடுத்து, அதன் வருவாயில் இருந்து, தம் சொந்த ஊரான இராமநாதபுரத்திலுள்ள ராஜா உயர்நிலைப் பள்ளியில் ஐந்தாம் பருவத்தில் சிறப்பாகச் தேர்ச்சி பெறும் மாணவருக்கு உபகாரச் சம்பளம் கொடுக்கும்படி ஏற்பாடு செய்தார்.

சிரமம் என்பதைச் சிறிதும் அறியாமல் இடையறாது தமிழ்ப்பணி புரிந்து வந்த ஐயங்கார் 1954ஆம் ஆண்டில் தம் உயிருக்குயிராய் நேசித்து வந்த ஆசாரமும் தரும சிந்தையும் விசாலபுத்தியும் நிறைந்த மனைவியையும் மூத்த குமாரனையும் மருமகளையும் இழக்கும்படி நேர்ந்தது. இந்நிகழ்ச்சி அவருடைய உள்ளத்தில் பெரும் சோகத்தைத் தோற்றுவித்தது. இச்சோகத்தை வெளியிடும் வகையில் 'கையறுநிலை' என்ற இரங்கற்பாவைப் பாடினார். அப்பாடலானது இவரது அறுபதாம் ஆண்டு நிறைவு நாளில் வெளியான 'ஆராய்ச்சித் தொகுதி' என்ற





நூலின் அனுபந்தத்தில் வெளியானது. பெரும் சோகத்தில் ஆழ்ந்திருந்த ஐயங்கார் 1954 ஆம் ஆண்டில் இருந்து மானாமதுரையில் தம் இளைய குமாரனுடன் வாழ்ந்து வந்தார்.

1955ஆம் ஆண்டு காரைக்குடி கம்பன் விழாவுக்குத் தலைமை தாங்கும்படி ஐயங்காரைச் சா.கணேசன் அழைத்தார். கம்பன் விழாவில் கம்ப நாடரின் தெய்வப்புலமை பற்றி ஐயங்கார் ஒரு சிறப்பான ஆய்வுரை நிகழ்த்தினார். தமிழ் எழுத்தாளர்கள், கவர்னர் ஸ்ரீபிரகாசா மூலம் கேடயம் அளித்து அவரைக் கௌரவித்தார்கள்.

அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகத்தார் கம்ப இராமாயணப் பதிப்பாசிரியர் குழுவில் உறுப்பினராகப் பணியாற்ற அழைத்ததற்கு இணங்கி, 1956 முதல் 1959 ஆம் ஆண்டு வரை ஐயங்கார் பாலகாண்டத்திற்கும் சுந்தர காண்டத்திற்கும் சில பகுதிகளுக்குச் சிறப்புரை எழுதிக் கம்பராமாயணப் பிரசுரப் பணியில் ஈடுபட்டுத் தம் துயரை மறந்தார்.

ஐயங்காரின் சதாபிஷேகத்தைச் சிறப்பாகக் கொண்டாட வேண்டும் என்ற அவா நிறைவேறுமோ என்னும் சந்தேகம் அவரின் உடல் நிலையின் காரணமாகத் தோன்றியது. ஐயங்காரின் 80 ஆம் ஆண்டு நிறைவு 1958ஆம் ஆண்டில் கொண்டாடப் பெற்றது. அப்போது தமிழ்ச் சொற்களின் வினை முதனிலைகளை எடுத்தெழுதி, அவை இயங்கும் விதங்களைப் பாகுபாடு செய்து, அவற்றிற்கு ஒரு விதியையும் கண்டு, தமிழ் மொழியின் இயற்கை மேம்பாட்டைக் காட்டி, 'வினைத்திரிபு விளக்கம்' என்ற நூலை நூற்பாவும் விளக்கவுரையுமாக இயற்றினார். இந்நூல் 80ஆம் ஆண்டு நிறைவு ஞாபக வெளியீடாக அச்சிடப் பெற்றது.

ஐயங்காரின் அறுபதாம் ஆண்டு நிறைவுக்குப் பின் புத்தக வடிவில் இரு நூல்கள் வெளிவந்தன. அவை, இலக்கியக் கட்டுரைகள், கட்டுரை மணிகள் என்பன.

மறைவும் நிறைவும்

''கட்டுரை மணிகள்'' என்ற நூலில் 13வது கட்டுரையான 'களப்பிரர்' கட்டுரையை எழுதி முடிக்கையில், ஐயங்கார் நோய்வாய்ப்பட்டார். தமது இறுதி மூச்சுவரை தமிழ்த் தொண்டாற்றிய முதுபெரும் புலவர், ராவ் சாகேப் மு.இராகவையங்கார் 1960ஆம் ஆண்டு தமிழன்னையின் புகழொளியில் கலந்து நிலைபெற்றார். 02.02.1960 ஆம் நாளன்று தமது 82 வது வயதில் இயற்கை எய்தினார்.

பெரும்புலவர் மு.இராகவையங்காரின் தமிழ்த் தொண்டு போற்றுதலுக்கும் பாராட்டுதலுக்கும் உரியது. இப்பேரொளியை ஏற்றுவித்ததோடு, அணையாமலும் காத்து, ஆதரவு நல்கித் தமிழ்த் தொண்டாற்றிய பாண்டித்துரைத் தேவருக்குத் தமிழரும் தமிழ்நாடும் என்றென்றும் நன்றி பாராட்ட வேண்டும். ●